

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XLI listopad 2025

Pejsek štěká...

Haf! Ňaf! Haf!

Během října proběhla spousta výprav. Na začátku měsíce jsme úspěšně zdolali Padesátku a Třicítku, gratuluji všem, co je zvládli letos poprvé. A mladší se vydali na cestu podél Rokytky, při které zachraňovali Nema.

Někteří z nás se také účastnili soutěže Vaří celá Čtrnáctka, která proběhla jako akce 14—19. Celá akce se natáčela jako profesionální show a výsledné video by se mělo pouštět na divadelním festivalu, tak se máte na co těšit.

Malý Vpřed pak uprostřed října vyrazil pouštět draky a velké bubliny na Velkou skálu.

A Podzimky na Hřiškově, i když byla docela zima, jsme si moc užili. Každý

dý z nás byl po celou dobu výpravy nějakou z pohádkových postav a snažil se předat a přijmout zadaný předmět, a do toho vyšpehovat zase jiné dvě postavy při předávání jejich. Celé to probíhalo jen domluvou přes vzkazy v obálkách. Úkol to nebyl snadný, ale všem se aspoň část zdárně povedla. Taky jsme se vydali na celodeňák, vydlabávali dýně, batikovali, stopovali ztraceného Labubáka a nejstarší byli odvezeni na výsadek, který všichni úspěšně zvládli (i vedoucí se zapadlým autem)...

Ze všech těchto říjnových akcí najdete fotky na *vpr.red/fotky*, tak se nezapomeňte kouknout.

Haf! Ňaf! Haf!

Za listopad štěkám vše

nejlepší k narozeninám Sébovi!

Haf! Ňaf! Haf!

O víkendu 7. — 9. 11. se vydá Velký Vpřed na Družinkové výpravy a Malý Vpřed ze soboty na neděli na Listopadovou výpravu. Jsem zvědavý, co budete vyprávět, plány zatím zní skvěle!

Haf! Ňaf! Haf!

Velký Vpřed se začátkem října vypravil za doprovodu Willyho Foga na cestu kolem světa. Uzávěřeli jsme sázku s panem Sullivanem o 20 tisíc liber, že tuto cestu vykonáme za pouhých 80 dnů. Zajímalo by mě, jak cesta dopadne a co během ní všechno zažijeme.

Malý Vpřed zas prošel

portálem do Elandoru, kde žijí čtyři národy. Objevujeme chodby v podzemí a snažíme se vypořádat s démony, kteří nám stojí v cestě. A jak toto dobrodružství dopadne, jsem také velmi zvědavý.

Haf! Ňaf! Haf!

Už skoro za měsíc nás čeká všechny společná Vánoční výprava, tak radši všem s předstihem připomínám dárek do tomboly. Co to takový dárek do tomboly vůbec je? Je to něco vlastnoručně vyrobeného, malebného či praktického. Na Vánoce potom dáme všichni dárky pod stromeček a postupně si je losujeme. Součástí toho je hádání, kdo dárek vyrobil, takže je důležité, aby nebyl podepsaný!

Co budeme dělat my větší?

4. 11. Družinovky:
mladší: (16.15—17.45)
střední: (18.00—19.30)
starší: (18.00—19.30)
7. — 9. 11. Družinkové výpravy
11. 11. Oddílovka (16.30—19.00)
18. 11. Družinovky
25. 11. Oddílovka
2. 12. Družinovky

A dále?

5. — 7. 12. Vánoční výprava
17. 1. 2026 Celočtrnáctkové bruslení

Co budeme dělat my menší?

4. 11.	Schůzka	(16.15—17.45)
8. — 9. 11.	Výprava	
18. 11.	Schůzka	(16.15—17.45)
2. 12.	Schůzka	(16.15—17.45)

A dále?

5. — 7. 12.	Vánoční výprava	
16. 12.	Vánoční schůzka	(16.30—18.00)

Výprava podél Rokytky

Zatímco starší vyrazili ujít 50 km a na mladší čekalo dlouhých 30 km, my nejmladší jsme se mohli těšit na příjemnou trasu podél Rokytky v délce asi 10 km. Sešli jsme se na Masarykově nádraží, kde na nás kromě Aži a Kvítka čekala taky Pórek, která se pro tento den stala taktéž naší vedoucí. Svezli jsme se vlakem do Dolních Počernic, kde jsme navštívili nejmenší pražskou rozhlednu a také jsme se dozvěděli, že Marlin, klaun očkatý, ztratil svého syna Nema. Nabídlí jsme mu pomoc s hledáním a hned jsme se pokusili zjistit, jak asi vypadal člun, který Nema odvezl.

Prošli jsme pak okolo rybníka a vydali jsme se podél toku vody, kolem tůní na Čihadlech až na mostky přes mokřady, které nás dovedly na úpatí vrchu Horka. Vystoupali jsme na vrch, kde jsme se celí zadýchaní poprvé setkali s Dory, modrožlutou rybkou, která má potíže s krátkodobou pamětí. Abychom se s ní lépe domluvili, hned jsme si vyzkoušeli, jaké to je, když někomu paměť neslouží, jak má. Pod rozhlednou Doubravkou jsme se naobědvali a odvážnější z nás vystoupali i nahoru na dřevěnou rozhlednu. Schodiště se při chůzi houpalo a rozhodně to nebylo pro ty, kteří výšky nemají rádi.

Posilnění dobrým jídlem jsme pokračovali zpět k Rokytce až ke Kyjskému rybníku, kterým protéká. Na jeho břehu jsme objevili potápěčské brýle, které jsme museli ukořistit z území plného žraloků. Naštěstí všichni z nás vyvázli bez úhony.

Prošli jsme nádražním podchodem, přes mostek u jezu rybníka a pokračovali jsme dál po proudu. Přes hřeben jsme přešli k Hořejšímu rybníku, podél kterého jsme se vydali dál.

Tam jsme po chvíli narazili na spoustu medúz a naučili jsme se mezi nimi proskakovat, aby nás nepožahaly. Šli jsme teď proti proudu, až k meandrům, ve kterých se Rokytky po revitalizaci krásně kroutí. Tam jsme si zahráli na schovku a taky jsme konečně zjistili, kam až Nema člun zavezl. Dostal se do akvária v zubařské ordinaci a mu jsme mu pomohli zosnovat plán, jak utéct. Nakonec jsme si vyzkoušeli, jak se po tmě navigovat skrz potrubí do volného moře a Nemo se mohl šťastně shledat nejen s tátou Marlinem, ale i s Dory.

Cestou na Spojovací nám zbyla ještě trocha času, kterou jsme využili k řádění na hřišti, kde jsme se také rozloučili. Nakonec jsme už jen doběhli k tramvajové smyčce do náruče rodičů a rozešli se každý k sobě domů.

Siesta v Madridu

a nebo ne?

Ahoj Vpředáci, tak jsem zase tady s novinkami z Madridu! Tentokrát vám chci povyprávět o tom, jak to tu mám se školou a jak vlastně funguje školství ve Španělsku.

Nejdřív trochu teorie. Děti tu chodí šest let na základku a pak čtyři roky na povinnou střední, která je spíš všeobecná. Potom si můžou vybrat dvouletý program Bachillerato, kde se už zaměřují na něco, co je baví — třeba umění, techniku nebo humanitní vědy. A po tom teprve přichází vysoká škola. Mají tu pár veřejných univerzit, ale většina studentů chodí na soukromé, které se platí. Není to prý až tak drahé, pokud si člověk nevybere nějakou extra speciální školu.

Já tu chodím na soukromou uměleckou školu, která je i pro místní docela drahá, a je to poznat hlavně na vzhledu a marketingu. Ale jak se říká „není všechno zlato, co se třpytí“.

Jak jsem psala minule, mám tu předměty s prváky, druháky i třetáky. S prvním ročníkem mám kurz filmové produkce, kde se učíme, jak film finančně a organizačně vést. S druháky pak navazující předmět, který jde víc do hloubky. Většinu z toho už znám, takže je to spíš takové opakování, protože tady se jede trochu pomalejším tempem.

S druháky mám taky střih, který mě baví, protože pracujeme v programu, který jsem dřív neznala, a máme skvělou učitelku z Guatemaly, co střihá převážně dokumentární filmy. Jen všechno probíráme dost pomalu. Podobně je to

i u předmětu o úpravě zvuku, kde se učíme, jak správně ozvučit film a přidávat ruchy — třeba kroky, výstřely nebo šum větru, které se na place nenatočí, nebo se špatně zachycují.

Poslední předmět s druháky je práce s herci. Ten je zajímavý, i když náš učitel bývá trochu zmatený a občas si protířečí, takže ho není vždycky úplně snadné pochopit.

S třetáky mám dva předměty. Jeden je analýza filmu, kde rozebíráme filmy úplně do detailu, třeba i to, jaká knížka leží v pozadí záběru a proč tam asi je. Je to fakt zajímavé, někdy to zkuste taky, člověk se na film začne dívat úplně jinýma očima. A ten poslední předmět... Upřímně ani nevím, jak ho přesně přeložit. Má nás naučit, jak se profesně prosadit a jak se umět „prodat“. No, nebudu vám lhát, je to můj nejméně oblíbený předmět (a myslím, že i mých spolužáků). Učíme se tam věci, které pro nás nejsou zrovna moc zajímavé, a ještě k tomu dostáváme hromadu úkolů, takže asi tušíte, jak moc se na ten předmět těšíme.

Jak vidíte, mám docela dost předmětů, takže na objevování Španělska nezbývá tolik času, kolik bych chtěla. Ale když se volno najde, snažím se ho využít naplno. Byla jsem třeba v Toledu nebo jsem se Španěly slavila jejich národní den. Ale o tom zase příště!

Hasta luego,

Týna

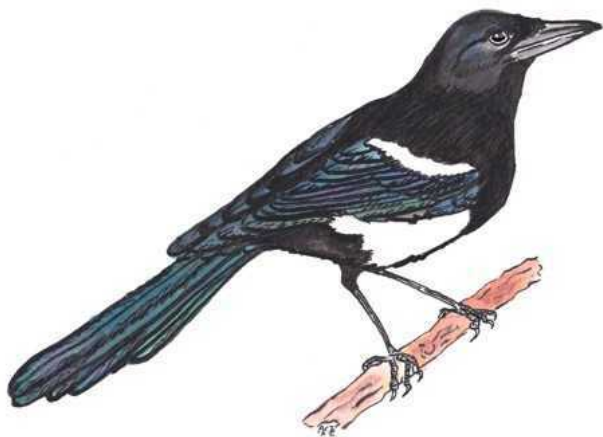
Straka obecná

ptáci kolem nás

Straka obecná žije po celé Evropě, v severní Africe i Asii. Jako stálý druh se s oblibou zdržuje v blízkosti lidí, což je důvod, proč její stavy dlouhodobě stoupají.

Straky si staví bytelné, ale zdálky nepořádné hnízdo ze suchých větví a hlíny, které bývá kryté stříškou pro ochranu snůšky. Vajíčka se objevují už v březnu, a protože jsou hnízda tak robustní, po opuštění je využívají i dravci, kteří si vlastní nestaví (např. poštolky).

Jídelníček má velmi pestrý; nepohrdne hmyzem, drobnými savci, semeny, plody ani odpadky. Bývá sice neoblíbená pro svůj nelibozvučný hlas a pověst zlodějky lesklých předmětů, ale je to jeden z nejchytřejších ptáků. Straky dokázaly projít zrcadlovým testem sebeuvědomění, což svědčí o jejich vysoké inteligenci a složitých rozumových dovednostech srovnatelných s některými primáty. Patří tak k nejbystřejším opeřencům, kteří se skvěle adaptovali na život v naší blízkosti.

Výprava na Vraní skálu — mladší

Tahle Vraní skála byla jiná v tom, že velcí nešli s malými. Sešli jsme se na hlavním nádraží v 9.00. Potom jsme se vydali na Vraní skálu. Téma bylo čarodějka s havranem (*Malá čarodějnice, pozn. red.*). První hra spočívala v tom, že jsme si chtěli ve skupince přehodit šišku co nejdál. S velkýma jsme se sešli na Vraní skále. Tam jsme hráli hru, kde jsme sbírali části zvířat, a když jsme je přinesli velkým, dali nám čárku na ruku. Pak jsme se zase rozdělili a my pokračovali na vlak. Cestou jsme si zahráli nějaký hry. Návrat byl v (*prázdné místo*).

zapsala Josefka

Výprava na Vraní skálu — starší

Pátek

Z Berouna jsme vyšli na kopec Děd. Z Dědu jsme chtěli slézt a někde dole najít spaní, jenže asi po kilometru slézání jsme zjistili, že jdeme blbě, a tak jsme zase lezli nahoru. Nakonec jsme spali na Dědu.

Sobota

Došli jsme do Hudlic, kde jsme potkali Poma. Z Hudlic jsme šli na Vraní skálu. Cestou jsme vylezli ještě na jednu vyhlídku, kde jsme viděli lišku. Na Vraní skále jsme měli spicha s malými, ale ti přišli o hodinu později, než bylo domluveno (*to je dezinformace, nebyl domluvený čas, pozn. red.*). Společně s malými jsme vylezli na Vraní skálu, udělali jsme si společnou fotku, a pak už jsme museli vyrážet dál. Šli jsme přes Točník, kde jsme viděli medvědy. Dále přes Žebrák, kde jsme si z oddílových peněz dali zmrzlinu. V Praskolesech se od nás odpojily Maki s Pórkem, a odjely vlakem do Prahy. My jsme zamířili na Otmíčskou vyhlídku. Tam jsme si dali věču a šli jsme spát.

Neděle

Probouzíme se. Ti, co nespali pod stromama (spali jsme totiž pod širákem), mají mokré spacák. Jaj. Jdeme směrem Lochovice, Pom nám vypráví o jeho židli. Všichni jsme se zasmáli. V Lochovicích nabíráme vody, o dva domy později jsme byli dotlačeni k tomu, aby jsme si vzali jablka. Mmm, velmi dobré jablka. Koupeme si nohy v potoce před výstupem na Plešivec. Kluci „vybíhají“ na Plešivec, civilizovaní lidé jdou normální chůzí. Na Plešivci máme oběd a sušíme trička, spacáky. Zjistíme, že stíháme vlak o dvě hodiny dřív. Nemůžeme se dostat na zastávku!!! Nakonec přebíháme koleje. *(To není pravda, pozn. red.)* Vlak je šíleně narvaný a smrdí. Konečně v Praze!

zapsala Madlenka

Tábory

Na skok do historie aneb něco o oddíle

Každý školní rok zakončujeme třítydenním táborem. Na ně se začalo jezdit už od samého vzniku oddílu, první se tedy konal v roce 1978, tenkrát však ještě na tábořišti u Šluknova. Přečtěte si pořádně, jaká témata měly jednotlivé tábory a kolik už jich bylo.

1978 — První tábor oddílu Vpřed

1979 — Pátrání v Bolívii

1980 — Zlatokopové

1981 — Věset

1982 — Chawan

1983 — Aztécký poklad

1984 — Atlantida

1985 — Cherokee

1986 — Calango

1987 — Union Pacific Railroad

1988 — Ostrov

1989 — Fantazánie

1990 — Tuscarora

1991 — Vzdálený obzor

1992 — Prospektoři

1993 — Tuscarora u veliké řeky

1994 — Cesta za dýmku

- 1995 — Vesnice duchů
1996 — Údolí sedmi trav
1997 — Cesta za bubínkem (Osmy) / Kola Wašte (Sedmy)
1998 — Ztracený rok (Osmy) / Cesta za pohádkou (Sedmy)
1999 — Bžu-Bžu (Osmy) / Zlatokopové (Sedmy)
2000 — Muzeum (Osmy) / Keléton (Sedmy)
2001 — Rodokmen pana Krafka (Osmy) / Ufonek (Sedmy)
2002 — Tajné služby (Osmy) / Nybeka (Sedmy)
2003 — Krádež dýmky (Dvojky a Osmy) / Tuscarora (Sedmy)
2004 — Lov bizonů (Dvojky a Osmy) / Tuscarora II (Sedmy)
2005 — Z(a)tracená planeta (Osmy) / Tajuplný ostrov (Sedmy a Dvojky)
2006 — Menam
2007 — Bílá paní (Osmy a Sedmy) / Tajemství Enny (Dvojky)
2008 — Prospektoři
2009 — Spopud (Detektivka)
2010 — Apokalypsa (Androidi) / Pohádka (Malý Vpřed)
2011 — Mongolsko
2012 — Mínotaur (Antika)
2013 — Zaklínač
2014 — Cesta za magickými kameny (Čarodějná výprava)
2015 — Japonsko
2016 — Vynálezci
2017 — Podskalí
2018 — Indie
2019 — Sicilián v New Yorku

- 2020 — Z(a)tracená planeta
2021 — Tenedores
2022 — Letopisy z hlubin věků
2023 — Lokiho ostrov
2024 — Stíny Londýna
2025 — Poklad Šarlatové bouře

Z minula: Kolik oddílů spadá pod skupinu Čtrnáctka a na jakých akcích se společně setkáváme? Uved' alespoň dvě akce. Na obě otázky odpovězte Aně nebo je napište do e-psa (*vpr.red/e-pes*). Za každou správnou odpověď získáte bod do bodování.

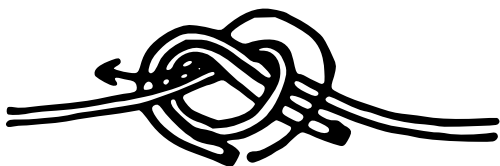
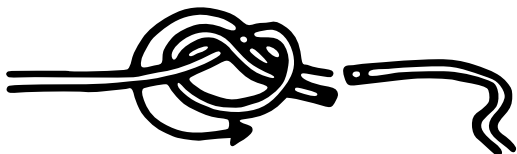
Ujaják a osmičková spojka

uzly a uzlíky

Dnes si představíme dvě spojky, které nacházejí svůj užitek především v horolezectví, ale nejen tam. Zvláště znějící ujaják neboli uzel UIAA (Mezinárodní horolezecké federace) je někdy také označován názvem protisměrný uzel, nebo jednoduše jako očková spojka. Jak nám tyto dva názvy napoví, uvážeme na začátku očko a pak jím protisměrně provedeme druhý provaz. Vznikne nám uzel, který sice vypadá jako vůdcák či dubák, které již všichni dobře znáte, jedná se ale o jiný uzel — spojku, která je vhodná ke spojení dvou provazů v tahu.

Osmičková spojka se váže téměř stejně, jen, jak už název napovídá, na úvod místo očka uvážeme osmičku. Osmičková spojka dobře drží, celkem snadno se rozvazuje a dobře se kontroluje, že je správně uvázaná, což je důležité především pro bezpečnost. Podívejte se níže na obrázky, jak na to, a zkuste si oba uzly uvázat sami doma (nebo třeba v tramvaji cestou na schůzku).

Kdo ujaják (všichni do 5. třídy) nebo osmičkovou spojku (od 6. třídy výš) uváže a ukáže Kvítkovi, nebo pošle fotografii uvázaného uzlu přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), dostane za odměnu dva body do bodování.

Ujaják

Osmičková spojka

Ester se ptá

říjen

Co sis vyřezal/a do dýně?

Lojzička: kočku, *Martinka:* tři smajlíky, *Anika:* smajlíka, *Rízek:* smajlíka, *Hugo:* creepera, *Jůla:* upíra, *Elfie:* kočku, *Jero:* ksichtík, *Séba:* ksichtík s pusou Darth Vadera, *Petr:* sigmičku, *Oski:* nějakou random kočku, *Edgar:* 6 7, *Stella:* ksicht, *Saša:* kočku s hvězdama, *Justý:* obličej, *Róza:* obličej, *Maki:* mapu světa, *Madlenka:* stromy.

Jak moc sladkej máš rád/a čaj?

Lojzička: trochu si ho sladim, *Anika:* moc ne, tak napůl, *Rízek:* mega si ho sladim, *Hugo:* ani moc ne, *Jůla:* taky si ho mega sladim, *Elfie:* jak kdy, *Jero:* nemám moc rád sladkej, *Séba:* skoro vůbec, *Petr:* nepiju čaj, *Oski:* já taky celou výpravu neměl čaj, *Edgar:* hodně sladkej, *Madlenka:* jen černej sladkej, *Maki:* černej sladkej, ale hlavně kyselej čaj, *Róza:* přiměřeně, *Justý:* středně, *Stella:* přiměřeně, *Saša:* když mě bolí břicho, tak si černej čaj dám slazeněj, *Jenda:* vůbec, *Vosa:* docela dost.

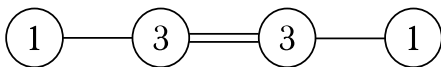
O čem sní muži?

Lojzička/Martinka/Anika: nevím, *Rízek:* já jsem kluk, *Jůla:* o jídle, *Jero:* o prachách, *Séba:* o autech, *Petr:* nevím, nečetl jsem to, *Oski:* já jsem to četl a nepovím, *Vosa:* o tom, že budou průvodčí, *Jenda:* o tom, že se doma osprchují a dají si něco dobrýho k večeři, *Stella:* o ničem, *Saša:* já nevím, *Madlenka:* o „O čem sní muži 2“, *Maki:* o tom, že si konečně dočtou knížku „O čem sní muži“, *Róza:* „O čem sní muži 3“, *Justý:* o autech.

Ostrovky a mosty

Každé kolečko s číslem na plánu níže symbolizuje jeden ostrov. Vaším úkolem je mezi sebou propojit všechny ostrovky tak, aby z nich vznikl jeden souvislý systém. Ostrovky je třeba propojit pomocí mostů, které vedou přímou čarou buď svisle nebo vodorovně (nikoliv však šikmo) z jednoho ostrova na druhý. Každý ostrov má na sobě číslo. Z každého ostrova musí vést přesně takový počet mostů, jaké číslo je v něm zobrazeno. Mezi dvojicí ostrovů mohou vést maximálně dva mosty.

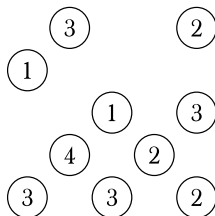
Správně propojené ostrovky tedy vypadají třeba takto:

Správné řešení hádanek níže pošlete do e-psa (*vpr.red/e-pes*), nebo ho ukažte na schůzce Štěpánovi.

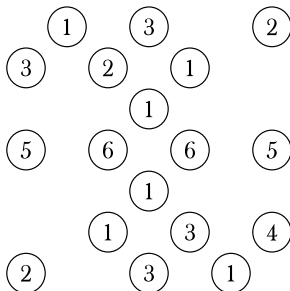
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

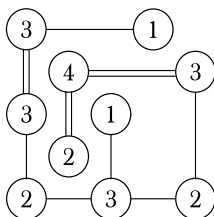

Pro starší (od 6. třídy včetně)

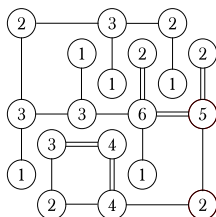
Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

Řešení z minula

Mladší

Starší

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Ester: 605 973 956

Kryštof: 608 746 385

Vedoucí mladších:

Kvítek: 724 264 148

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

